

Warszawa, dnia 12 grudnia 2024 r.

DPP-WTPZ.0272.57.2024(23)

DECYZJA

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 5 oraz ust. 8 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (Dz. U. z 2024 r. poz. 507), zwanej dalej „ustawą”, oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: „Kpa”, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 19 listopada 2024 r. WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie (adres: 02-583 Warszawa, ul. Wołoska 25), KRS: 0001035338, NIP: 5214018744, zwanej dalej również „Wnioskodawcą” lub „Spółką”, dotyczącego wykreślenia z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy,

odmawiam uwzględnienia wniosku z dnia 19 listopada 2024 r. WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie (adres: 02-583 Warszawa, ul. Wołoska 25), KRS: 0001035338, NIP: 5214018744, o wykreślenie z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy.

UZASADNIENIE

W dniu 25 czerwca 2024 r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał decyzję nr DPP-WTPZ.0272.57.2024(3), na mocy której postanowił:

1. wpisać WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie (adres: 02-583 Warszawa, ul. Wołoska 25), KRS: 0001035338, NIP: 5214018744, na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
2. zastosować wobec tego podmiotu, o którym mowa w pkt 1:

- a) zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz. Urz. UE L 78 z 17.03.2014, str. 6, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 269/2014”, będących własnością, pozostających w posiadaniu, pozostających w faktycznym władaniu lub pod kontrolą podmiotu, o którym mowa w pkt 1, w pełnym zakresie;
- b) zakaz udostępniania podmiotowi, o którym mowa w pkt 1 lub na jego rzecz – bezpośrednio lub pośrednio – jakichkolwiek środków finansowych lub zasobów gospodarczych w rozumieniu rozporządzenia 269/2014;
- c) zakaz świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie środków wskazanych w lit. a i b;
- d) wykluczenie z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub konkursu prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – *Prawo zamówień publicznych* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320).

Rozstrzygnięcie zawarte we wskazanej decyzji oparto na stwierdzeniu, że w przypadku WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie, zachodzą przesłanki określone w art. 3 ust. 2 ustawy, bowiem Spółka jest podmiotem dysponującym odpowiednio środkami finansowymi lub zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio lub pośrednio związanym z podmiotami lub osobami bezpośrednio lub pośrednio wspierającymi agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. Ponadto istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w wyżej wymienionych celach dysponowanych przez Spółkę środków finansowych lub zasobów gospodarczych. Jak wskazano w ustawie, katalog powiązań może obejmować w szczególności powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym, przy czym poprzez zastosowanie wyrażenia „w szczególności” ustawodawca pozostawił katalog możliwych powiązań stanowiących przesłankę wpisu na listę, o której mowa w ustawie, katalogiem otwartym.

Dokonując powyższej oceny organ oparł się na informacjach przekazanych przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zawartych we wniosku z dnia 12 czerwca 2024 r. (znak: R-O-6219/2024), skierowanym do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, dotyczącym zastosowania wobec WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie, środków przewidzianych w art. 1 ustawy.

W uzasadnieniu przywołanego wniosku Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wskazał, że cyt. „Spółka WEST STREAM ENERGY S.A. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze

Sądowym 10 maja 2023 r., a jako jej główny przedmiot działalności (PKD) wskazano „dystrybucję paliw gazowych w systemie sieciowym”.

Akcjonariuszem większościowym (99,99% udziałów¹) jest austriacka spółka Group DF International GmbH (TIN: 04313/9484), należąca w 100% do innego austriackiego podmiotu: Gentech Holding GmbH (TIN: 04336/6012), którego jedynym właścicielem jest obywatel Ukrainy Dmytro Vasyloych Firtash (ur. 2 maja 1965 r.) - jeden z najbogatszych ukraińskich oligarchów, manifestujący przez wiele lat prorosyjską postawę, objęty od 2021 r. sankcjami na Ukrainie i poszukiwany przez ukraińskie oraz amerykańskie organy ścigania w związku z podejrzeniami o korupcję, pranie pieniędzy oraz udział w zorganizowanej grupie dopuszczającej się przestępstw gospodarczych. Zachodzą także przesłanki wskazujące na związki D. Firtasha z rosyjską przestępczością zorganizowaną o charakterze kryminalnym. Od 2014 r. przebywa on w Wiedniu, gdzie po zatrzymaniu na wniosek USA, toczy się postępowanie sądowe o jego ekstradycję do Stanów Zjednoczonych.

Pomimo że po rosyjskiej inwazji na Ukrainę z lutego 2022 r. D. Firtash publicznie skrytykował działania Kremla, nie zerwał on swoich relacji z Rosjanami. Zidentyfikowano także jego powiązania z reżimem Aleksandra Łukaszenki.

W obliczu rosyjskich działań wojennych na Ukrainie, a także wsparcia udzielanego Moskwie przez władze w Mińsku, realizacja zidentyfikowanych przez ABW planów biznesowych D. Firtasha w Polsce, uwzględniających wykorzystanie spółki WEST STREAM ENERGY S.A., stwarza poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa RP.”.

Ponadto, do wyżej wymienionego wniosku Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dołączył załącznik, który ma charakter dokumentu niejawnego, opatrzonego klauzulą „tajne”. Należy zauważyć, że wniosek Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego został złożony w niniejszej sprawie w oparciu o informacje pozyskane przez tę formację jako służbę specjalną i w istotnej części niejawny. Przekazane informacje zostały poddane analizie a Minister uznał je za wystarczające do wydania decyzji nr DPP-WTPZ.0272.57.2024(3) z dnia 25 czerwca 2024 r. Wskazana decyzja została przez Spółkę zaskarżona i stanowi przedmiot odrębnego postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie.

Ponadto Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydając decyzję nr DPP-WTPZ.0272.57.2024(3) z dnia 25 czerwca 2024 r. poddał również analizie informacje przekazane przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego we wnioskach o zastosowanie środków ograniczających wobec Dmytro Firtasha oraz innych powiązanych z nim podmiotów, tj.:

¹ Jedną akcję imienną (o wartości 1 zł) posiada ob. Wielkiej Brytanii Robert Shetler-Jones (ur. 21 czerwca 1969 r.).

- we wniosku z dnia 12 czerwca 2024 r. (znak: R-0-6212/2024), w wyniku którego Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał w dniu 25 czerwca 2024 r. decyzję nr DPP-WTPZ.0272.56.2024(4) wobec Dmytro FIRTASHA (Dmytro FIRTASH);
- we wniosku z dnia 12 czerwca 2024 r. (znak: R-0- 6217/2024), w wyniku którego Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał w dniu 25 czerwca 2024 r. decyzję nr DPP-WTPZ.0272.58.2024(3) wobec RIASNA spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie;
- we wniosku z dnia 12 czerwca 2024 r. (znak: R-0- 6221/2024), w wyniku którego Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał w dniu 25 czerwca 2024 r. decyzję nr DPP-WTPZ.0272.59.2024(3) wobec WEST STREAM ENGINEERING spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie;
- we wniosku z dnia 12 czerwca 2024 r. (znak: R-0- 6215/2024), w wyniku którego Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji wydał w dniu 25 czerwca 2024 r. decyzję nr DPP-WTPZ.0272.60.2024(3) wobec WEST STREAM TRADING spółka z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Należy także zauważyć, że Dmytro Firtash 21 listopada 2024 r. został wpisany na listę sankcyjną (Unique ID GAC0055)² prowadzoną przez rząd Wielkiej Brytanii. Z uzasadnienia przedmiotowego wpisu wynika, że Dmitry Firtash jest lub był zaangażowany w poważną korupcję. W szczególności był zaangażowany w przekupywanie urzędników państwowych w celu uzyskania licencji górniczych, a także był zaangażowany w przywłaszczanie majątku z sieci przesyłu gazu na Ukrainie³.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, *do postępowań w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, mają zastosowanie przepisy (...) art. 107 § 1, art. 112, art. 113 § 1 (...) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego*. Zgodnie przy tym z art. 107 § 1 pkt 6 Kpa decyzja zawiera w szczególności uzasadnienie faktyczne i prawne. Należy podkreślić, że przepis art. 4 ust. 1 ustawy nie odsyła do art. 107 § 3 Kpa, zgodnie z którym uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Przy tym zgodnie z art. 3 ust. 9 ustawy *minister właściwy do spraw wewnętrznych może*

² <https://search-uk-sanctions-list.service.gov.uk/designations/GAC0055/Individual> [dostęp: 11.12.2024].

³ Wpis oryginalny w języku angielskim cyt. „Dmitry FIRTASH is an involved person within the meaning of the Global Anti-Corruption Sanctions Regulations 2021 on the basis of the following grounds: (1) FIRTASH is or has been involved in being responsible for or engaging in serious corruption. Specifically, FIRTASH has been involved in the bribing of public officials to obtain mining licenses, and FIRTASH has been involved in the misappropriation of property from the gas transport network of Ukraine.”.

ograniczyć zakres uzasadnienia (...) ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny.
W ocenie organu taka sytuacja, w sposób oczywisty, występuje w sprawach tego rodzaju, zwłaszcza w przypadku informacji niejawnych.

Uwzględniając powyższe, wskazać należy, że zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje decyzje w sprawach wpisu na listę oraz wykreślenia z niej.

Z kolei zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy decyzję w sprawie wpisu na listę wydaje się względem osób i podmiotów dysponujących środkami finansowymi, funduszami oraz zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. *dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy* (Dz. Urz. UE L 134 z 20.05.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 765/2006”, lub rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio lub pośrednio wspierających:

- 1) agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. lub
- 2) poważne naruszenia praw człowieka lub represje wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej lub których działalność stanowi inne poważne zagrożenie dla demokracji lub praworządności w Federacji Rosyjskiej lub na Białorusi

– lub bezpośrednio związanych z takimi osobami lub podmiotami, w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym, lub wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nie takich środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych.

Stosownie do art. 3 ust. 3 ustawy decyzję w sprawie wpisu na listę minister właściwy do spraw wewnętrznych wydaje z urzędu lub na uzasadniony wniosek wskazanych w tym przepisie właściwych organów lub podmiotów, takich jak wnioskodawca w niniejszej sprawie. Zgodnie przy tym z art. 3 ust. 4 ustawy, propozycję zastosowania środków, o których mowa w art. 1, określa się z uwzględnieniem w szczególności charakteru i zakresu działalności prowadzonej przez osobę lub podmiot, struktury kapitałowej tego podmiotu oraz względów bezpieczeństwa narodowego.

Zgodnie z art. 3 ust. 5 ustawy decyzję w sprawie wykreślenia z listy minister właściwy do spraw wewnętrznych może wydać również na uzasadniony wniosek osoby lub podmiotu wpisanych na listę.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy, decyzja w sprawie wykreślenia z listy zawiera w szczególności datę wydania, oznaczenie osoby lub podmiotu, których dotyczy, powołanie podstawy prawnej oraz uzasadnienie.

Pismem z dnia 19 listopada 2024 r. (data wpływu do organu: 26 listopada 2024 r.) WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie, reprezentowana przez adwokata Pawła Kusaka, powołując się na art. 3 ust. 1 i 5 ustawy, złożyła do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji „Wniosek o wykreślenie podmiotu z listy osób i podmiotów prowadzonej przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji”.

W kontekście złożonego wniosku Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zwrócił się do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, jako organu składającego wniosek dotyczący zastosowania wobec WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie środków przewidzianych w art. 1 ustawy, z prośbą o zajęcie stanowiska w zakresie argumentacji w nim zawartej. W odpowiedzi przesłanej pismem z dnia 5 grudnia 2024 r. (znak: R-11447/2024) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego podtrzymał stanowisko wyrażone we wniosku znak: R-0-6219/2024.

Należy zauważyć, że do ustawowych zadań Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego należy, m.in. rozpoznawanie, zapobieganie i zwalczanie zagrożeń godzących w bezpieczeństwo wewnętrzne państwa w różnych jego aspektach, a zadania te wykonywane są poprzez prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych i analityczno-informacyjnych w celu uzyskiwania i przetwarzania informacji istotnych dla ochrony bezpieczeństwa państwa. Podkreślenia wymaga, że Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego jest zobowiązana do ochrony środków, form i metod realizacji zadań. W związku z powyższym Minister uznaje, że otrzymany zarówno wniosek, na podstawie którego zastosowano wobec Spółki środki ograniczające, jak i pismo Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z dnia 5 grudnia 2024 r. (znak: R-11447/2024), zawierają maksimum informacji, które mogą zostać ujawnione bez narażenia bezpieczeństwa państwa.

Do podobnych wniosków w zakresie charakteru organów składających do Ministra wnioski o zastosowanie środków ograniczających doszedł także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie pod sygn. akt I SA/Wa 2524/22, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 maja 2023 r. podzielił zaprezentowany powyżej podgląd, wskazując dodatkowo, że cyt. „Jak wynika z art. 3 ust. 3 ustawy wnioskodawcą może być: (...), Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (...). Wymienione podmioty to wyspecjalizowane organy państwowe, które dysponują szczególnymi wiadomościami w zakresie porządku publicznego czy bezpieczeństwa państwa w różnych jego aspektach. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji orzeka zatem na podstawie wniosku specjalnego organu państwowego.”, co potwierdza, że działanie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wydania decyzji nr DPP-WTPZ.0272.57.2024(3) z dnia 25 czerwca 2024 r., jak również niniejszego rozstrzygnięcia, jest prawidłowe i oparte na przepisach prawa.

Po dokonaniu całościowej analizy zebranych w sprawie materiałów, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji postanowił odmówić uwzględnienia wniosku z dnia 19 listopada 2024 r. Organ, podobnie jak przy wydawaniu decyzji w sprawie wpisu na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, oparł się na informacjach dostarczonych przez ustawowo właściwy, wyspecjalizowany w dziedzinie bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego podmiot (tu: przez Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego).

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy, ocenie organu wydającego decyzję podlega m.in. istnienie powiązań – o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym – pomiędzy osobą lub podmiotem, których decyzja dotyczy, a osobą lub podmiotem wobec których istnieje chociażby prawdopodobieństwo, że wykorzystają dysponowane przez siebie środki finansowe, fundusze lub zasoby gospodarcze, do bezpośredniego lub pośredniego wsparcia agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r. lub poważnych naruszeń praw człowieka lub represji wobec społeczeństwa obywatelskiego i opozycji demokratycznej lub których działalność stanowi inne poważne zagrożenie dla demokracji lub praworządności w Federacji Rosyjskiej lub na Białorusi.

Jak trafnie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 czerwca 2023 r. w sprawie o sygn. akt I SA/Wa 2899/22, cyt. *„Jak stanowi art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r., decyzję w sprawie wpisu na listę wydaje się względem osób i podmiotów dysponujących środkami finansowymi, funduszami oraz zasobami gospodarczymi w rozumieniu rozporządzenia 765/2006 lub rozporządzenia 269/2014, bezpośrednio lub pośrednio wspierających agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętą w dniu 24 lutego 2022 r. lub bezpośrednio związanych z takimi osobami lub podmiotami, w szczególności ze względu na powiązania o charakterze osobistym, organizacyjnym, gospodarczym lub finansowym, lub wobec których istnieje prawdopodobieństwo wykorzystania w tym celu dysponowanych przez nie takich środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych. Z przytoczonego przepisu wynika więc, że ustawodawca przewidział, iż wpisowi na listę podlegać będą nie tylko podmioty bezpośrednio lub pośrednio wspierające agresję, lecz także wszelkie inne osoby lub podmioty o ile są bezpośrednio powiązane z podmiotami wspierającymi. Powiązania takie mogą mieć m.in. charakter osobisty lub gospodarczy, jednak użycie w analizowanym przepisie zwrotu „w szczególności”, oznacza, że podstawą wpisu na listę mogą być powiązania różnego rodzaju, o ile przypisać można im przymiot bezpośredniości.”*

Z przytoczonego przepisu wynika więc, że ustawodawca przewidział, że wpisowi na listę podlegać będą nie tylko osoby lub podmioty bezpośrednio lub pośrednio wspierające agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, lecz także wszelkie inne osoby lub podmioty, o ile są bezpośrednio powiązane z osobami lub podmiotami wspierającymi tę agresję.

Ocenę tę potwierdził także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt II GSK 555/24 oddalającym skargę kasacyjną w podobnej sprawie.

Znaczenie przesłanki prawdopodobieństwa wykorzystania dysponowanych środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych w celach określonych w art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2 ustawy, dostrzegł również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, wskazując w uzasadnieniu wyroku z dnia 18 maja 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2524/22, że cyt. „Słusznie Minister wskazał, że generowanie zysków (dowolnymi metodami) dla budżetu Federacji Rosyjskiej, które mogą zostać wykorzystane dla potrzeb działań wojennych – może stanowić pośrednią formę wspierania agresji, a bezpośrednie powiązanie z takim podmiotem wypełnia dyspozycją art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy. Zauważyć też trzeba, że powołany przepis wskazuje na „istnienie prawdopodobieństwa” wykorzystania dysponowanych środków finansowych, funduszy lub zasobów gospodarczych. Nie ma zatem w tej sprawie znaczenia prawnego, argumentacja strony skarżącej wskazująca na brak „udowodnienia” przez organ przekazywania określonych środków (...)”.

Jednocześnie należy mieć na uwadze odmienną postępowania w sprawie wpisu na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, na co uwagę zwrócił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 2 lutego 2023 r. w sprawie pod sygn. akt I SA/Wa 2527/22 stwierdzając, że cyt. „(...) postępowanie w sprawie wpisu na listę nie jest typowym postępowaniem administracyjnym, bowiem zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. do tego rodzaju postępowań stosuje się, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, jedynie niektóre, szczegółowo wymienione, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Wśród nich nie znalazł się m.in. powoływany w skardze art. 80 k.p.a., a także 107 § 3 k.p.a. Wskutek powyższego, w postępowaniu toczącym się na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. organ nie jest zobowiązany oceniać, czy dana okoliczność została udowodniona, na podstawie całokształtu materiału dowodowego, zaś uzasadnienie decyzji nie musi zawierać wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Powyższa konstatacja koresponduje również z treścią art. 3 ust. 9 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r., który stanowi, że Minister może ograniczyć zakres uzasadnienia decyzji w sprawie wpisu na listę ze względu na bezpieczeństwo państwa lub porządek publiczny”. W dalszej części uzasadnienia ww. wyroku Sąd wskazał, że „(...) trudności w zebraniu pełnego materiału dowodowego dotyczącego podmiotów znajdujących się na terenie Białorusi lub Rosji niejednokrotnie będą powodowały, że wydając decyzję w sprawie wpisu na listę, organ będzie miał do dyspozycji jedynie ograniczony materiał dowodowy, na podstawie którego dokonywać będzie oceny spełnienia przesłanek wymienionych w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r.”.

Należy podkreślić, że jest do stanowisko powszechnie występujące w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w tego typu sprawach, bowiem podobną ocenę zaprezentowano także w innych wyrokach zapadłych w podobnych sprawach⁴, potwierdzone także przez Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt II GSK 555/24 oddalającym skargę kasacyjną w podobnej sprawie, który zwrócił również uwagę cyt. „(...) iż nie jest „pozbawione uzasadnienia działanie ustawodawcy w zakresie ograniczenia, uproszczenia postępowania administracyjnego w sprawach wpisu na listę osób i podmiotów wspierających agresję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę rozpoczętej w dniu 24 lutego 2022 r.”.

Odnosząc się do argumentacji przedstawionej we wniosku o wykreślenie z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, stwierdzić należy, że w swej istocie stanowi ona powielanie zarzutów podniesionych w skardze na decyzję z dnia 25 czerwca 2024 r. nr DPP-WTPZ.0272.57.2024(3), opierających się na kwestionowaniu zgodności tego rozstrzygnięcia, a także stanowiącej podstawę jego wydania ustawy, z prawem Unii Europejskiej.

W tym kontekście należy zauważyć, że decyzja z dnia 25 czerwca 2024 r. nr DPP-WTPZ.0272.57.2024(3) została wydana na podstawie ustawy, która jest autonomicznym aktem prawa krajowego, wykorzystującym jedynie (przez odesłanie, a nie powielanie treści) mechanizmy ograniczające stosowane przez Unię Europejską. Powyższe wynika wprost z brzmienia art. 1 pkt 1 i 2 ustawy, odwołujących się do środków ograniczających określonych w art. 2 ust. 1-3 rozporządzenia 765/2006 oraz w art. 2 i art. 9 rozporządzenia 269/2014. Jednocześnie w art. 2 ust. 2 ustawy określony został mechanizm zapobiegający dublowaniu nakładanych środków ograniczających, zgodnie z którym, cyt. „Zakres środków, o których mowa w art. 1, stosowanych wobec osób i podmiotów wpisanych na listę nie może powielać zakresu środków określonych względem tych osób i podmiotów w wykazach określonych w rozporządzeniu 765/2006 lub rozporządzeniu 269/2014.”.

Tym samym, wbrew twierdzeniom Spółki, fakt nieumieszczenie jej lub innych podmiotów z skupionych wokół Dymytro Firtasha (w ramach Group DF International GmbH oraz w ramach Gentech Holding GmbH) na listach sankcyjnych prowadzonych przez Unię Europejską nie stanowi przeszkody do objęcia jej środkami nałożonymi na podstawie aktu prawa

⁴ Por. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2533/22, z dnia 18 maja 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2524/22, z dnia 4 lipca 2023 r. sygn. akt I SA/Wa 2528/22, z dnia 4 sierpnia 2023 r. sygn. akt I SA/Wa 2535/22, z dnia 23 sierpnia 2023 r. sygn. akt I SA/Wa 2537/22, z dnia 13 października 2023 r. sygn. akt I SA/Wa 2538/22, z dnia 14 listopada 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2530/22 oraz sygn. akt I SA/Wa 2531/22, z dnia 29 listopada 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 33/23, z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 1463/23 oraz sygn. akt I SA/Wa 1492/23, a także z dnia 15 grudnia 2023 r. sygn. akt I SA/Wa 2529/22.

krajowego. Co więcej, w myśl wspomnianego art. 2 ust. 2 ustawy, uniemożliwiłoby to wręcz zastosowanie środków, o których mowa w art. 1 pkt 1 lub 2 ustawy.

W kontekście przedstawionej powyżej argumentacji organu, nie sposób zgodzić się z twierdzeniem Spółki, że wydanie decyzji narusza prawodawstwo Unii Europejskiej.

Argumentem przesądzającym o wpisaniu Spółki na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, było stwierdzenie, że jest ona podmiotem spełniającym ustawowe przesłanki w tym zakresie.

Odnosząc się natomiast do całości argumentów Spółki w sprawie rzekomego naruszenia prawa Unii Europejskiej należy zauważyć, że Polska od początku stanowczo potępiła agresję Rosji na Ukrainę oraz łamanie praw człowieka na Białorusi, wskazując jednocześnie na konieczność zastosowania daleko idących i skutecznych środków ograniczających, o szerokich konsekwencjach zarówno dla Federacji Rosyjskiej, jak i współpracującej z nią Białorusi. Z tych właśnie powodów podjęta została inicjatywa ustawodawcza, której efektem jest ustawa z dnia 13 kwietnia 2022 r. *o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego*, która – jak należy ponownie podkreślić – bazując jedynie na mechanizmach sankcyjnych określonych w wymienionych rozporządzeniach unijnych – tworzy odrębne, krajowe rozwiązania w zakresie środków ograniczających. W szczególności w kontekście sposobu nakładania sankcji w innych krajach, tudzież na poziomie Unii Europejskiej, za pomocą aktów normatywnych, można oceniać jako korzystniejszy wybór w prawie krajowym zindywidualizowanej formy decyzyjnej, dającej osobie lub podmiotowi wpisanemu na listę, o której mowa w art. 2 ust. 1, określone prawa.

Należy przy tym podkreślić, że krajowe środki ograniczające mają charakter proporcjonalny i adekwatny w stosunku do skali zagrożenia bezpieczeństwa narodowego wynikającego z położenia geograficznego Polski, które jest nieporównanie większe niż w przypadku państw położonych z dala od strefy działań wojennych w Ukrainie, a także uwzględniając wojnę hybrydową prowadzoną wobec Rzeczypospolitej Polskiej przez Federację Rosyjską oraz Białoruś. Jednocześnie przywołane rozporządzenia unijne nie ograniczają możliwości ustanowienia przez państwa członkowskie wewnętrznych przepisów wprowadzających krajowe rozwiązania w zakresie środków ograniczających. Zauważył to również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 4 lipca 2023 r., sygn. akt I SA/Wa 2528/22, cyt. *„Odnosząc się w tym miejscu także do zarzutów naruszenia przepisów prawa europejskiego i powołanych przez skarżącą Rozporządzeń Rady nr 269/2014 (UE) oraz 765/2006 (WE) Sąd zwraca uwagę, że przepisy te pozwalają na tworzenie na gruncie prawa krajowego list podmiotów odrębnych od wykazów zawartych w załącznikach do tych rozporządzeń. Sąd zwraca także uwagę, że kwestionowane przez skarżącą przepisy wprost do tych uregulowań się odnoszą.”*.

Należy także zauważyć, że zgodnie z uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – *Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej* (M. P. z 2022 r. poz. 990, z późn. zm.) postępowanie z projektami ustaw wymaga dołączenia do projektu uzasadnienia, które powinno zawierać między innymi oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej albo oświadczenie, że przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2 pkt 7 ww. uchwały). W przypadku projektu ustawy (druk sejmowy nr 2131)⁵ warunek ten został spełniony poprzez zawarcie w uzasadnieniu informacji o zgodności projektowanych przepisów z prawem Unii Europejskiej. Jako uzasadnienie tej tezy **przywołano art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej z dnia 7 lutego 1992 r. (Dz. U. z 2004 r. poz. 864/30, z późn. zm.), zgodnie z którym Unia Europejska szanuje podstawowe funkcje państwa, zwłaszcza funkcje mające na celu zapewnienie jego integralności terytorialnej, utrzymanie porządku publicznego oraz ochronę bezpieczeństwa narodowego.**

Podkreślić należy, że w szczególności **bezpieczeństwo narodowe pozostaje w zakresie wyłącznej odpowiedzialności każdego państwa członkowskiego. Zatem prawo europejskie nie wyłącza możliwości stosowania środków podejmowanych przez państwo członkowskie z uwagi na bezpieczeństwo narodowe, zwłaszcza przez państwo w tak szczególnej i trudnej sytuacji geopolitycznej jak Rzeczpospolita Polska, której nie doświadczają państwa położone z dala od strefy działań wojennych.**

Należy mieć również na względzie, że art. 291 ust. 1 TFUE, wprost nakazuje, aby Państwa Członkowskie przyjmowały cyt. „(...) wszelkie środki prawa krajowego niezbędne do wprowadzenia w życie prawnie wiążących aktów Unii”, a zatem również wspomnianego rozporządzenia 269/2014. Analogicznie w Traktacie o Unii Europejskiej, w art. 4 ust. 3 zdanie drugie, wskazano, że cyt. „Państwa Członkowskie podejmują wszelkie środki ogólne lub szczególne właściwe dla zapewnienia wykonania zobowiązań wynikających z Traktatów lub aktów instytucji Unii.”

Warto w tym miejscu odwołać się również do obowiązującej w czasie wydawania decyzji, przyjętej przez Radę Unii Europejskiej „Aktualizacji dobrych praktyk UE w zakresie skutecznego wprowadzania w życie środków ograniczających” z dnia 4 maja 2018 r., opracowanej przez Grupę Roboczą Radców ds. Stosunków Zewnętrznych (dokument nr 8519/18)⁶, w której w pkt 25 jednoznacznie wskazano, że cyt. „**Oprócz prawodawstwa przyjętego przez Unię państwa członkowskie w razie potrzeby powinny dysponować dodatkowymi ramami prawnymi, przepisami ustawowymi lub wykonawczymi umożliwiającymi zamrażanie środków finansowych i aktywów**

⁵ Rządowy projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (<https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2131>).

⁶ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8519-2018-INIT/pl/pdf>

Obecna wersja „Aktualizacja najlepszych praktyk UE w zakresie skutecznego wdrażania środków ograniczających” wydana została w dniu 3 lipca 2024 r. (dokument nr 11623/24). Cytowana treść pkt 25-28 nie uległa zmianie.

finansowych oraz zasobów gospodarczych osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym na szczeblu krajowym, (...), i umożliwiających zakaz udostępniania środków finansowych i zasobów gospodarczych tym podmiotom i osobom lub na ich korzyść, w szczególności przez administracyjne środki zamrażające lub przez zastosowanie sądowych postanowień o zabezpieczeniu, mających te same skutki.”.

Dalej w ww. dokumencie wyjaśniono (pkt 26), że cyt. „Środki te powinny umożliwić krajowym organom bezzwłoczne nakazywanie i realizację zamrażania wszelkich środków finansowych i zasobów gospodarczych w ramach jurysdykcji państwa członkowskiego, którego to dotyczy, należących do wyznaczonej osoby lub podmiotu będących ich własnością, kontrolowanych lub posiadanych przez nie oraz mogłyby być również skierowane do osób lub podmiotów pochodzących z Unii Europejskiej i prowadzących tam główną działalność.”.

Niemniej kluczowa jest również konkluzja tej części „dobrych praktyk” (pkt 27), zgodnie z którą, cyt. „(...) mogą [one] również dostarczyć istotnych wytycznych **w zakresie wprowadzania w życie krajowych środków zamrażających.”.**

W kontekście przyjętego w ustawie z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego trybu nakładania środków ograniczających, podnieść należy, że jest on również zgodny z cytowanymi powyżej zalecaniami Unii Europejskiej w zakresie skutecznego wprowadzania w życie środków ograniczających, bowiem w pkt 28 wskazano, że cyt. „**Ogólnie administracyjne zamrożenie można rozważać przede wszystkim jako akt stanowiący podstawę szerokiego zapobiegania wszelkim sposobom wykorzystania zamrożonych środków finansowych i zasobów gospodarczych oraz wszelkim transakcjom przeprowadzanym przez osobę lub podmiot, wyznaczone przez właściwy organ. Administracyjne zamrożenie należy odróżnić od sądowego zamrożenia, zajmowania i konfiskaty, których nie można nakładać w ramach zastosowania środków ograniczających, lecz jedynie jako krajowy środek egzekwowania.”.**

Kontynuując powyższe, należy odwołać się do uzasadnienia projektu ustawy (druk sejmowy nr 2131)⁷, w którym wyraźnie wskazano, że cyt. „(...) projekt dotyczy jedynie tzw. mrożenia majątków, a więc czasowej niemożności nim dysponowania. Nie oznacza to odjęcia własności, które na gruncie Konstytucji RP może być dokonane jedynie w ramach wyłączenia (na cel publiczny i za słusznym odszkodowaniem – art. 21 Konstytucji) lub przypadku (orzeczonego prawomocnym orzeczeniem sądu – art. 46 Konstytucji). Jest to działanie, które jest już przewidziane w ramach polskiego porządku prawnego, czy to przez bezpośrednio skuteczne rozporządzenie UE czy to przez

⁷ Rządowy projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (<https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2131>).

ustawę o przeciwdziałaniu praniu brudnych pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, i mieści się w zakrojonych przez Konstytucję RP ramach.”

Podkreślić należy, że Minister, stosując środki ograniczające wobec osób lub podmiotów dokonuje analizy zebranych materiałów, a wydane decyzje opiera na ustawowych przesłankach, jak to miało miejsce w przypadku Spółki. Mrożenie środków finansowych, funduszy czy zasobów gospodarczych, bez względu na to czy dokonywane w oparciu o przepisy prawa krajowego, czy też rozporządzenia Unii Europejskiej, w myśl ww. „dobrych praktyk”, ma charakter zapobiegawczy a nie sankcyjny. Zamrożenie ma bowiem uniemożliwić transfer aktywów w celu zapobieżenia ich wykorzystania do finansowania agresji na Ukrainę.

Wprawdzie jego skutkiem może być utrudnienie lub uniemożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej, ale skutek ten ma mieć w założeniu efekt czasowy, zaś podmiot objęty tym środkiem nie naraża się na odpowiedzialność finansową, jeżeli nie złamie nałożonego zakazu.

Tym samym krajowe rozwiązania prawne przyjęte w zakresie mrożenia środków finansowych lub zasobów gospodarczych, pozostają w pełnej zgodzie również z opinią Komisji Europejskiej z dnia 19 czerwca 2020 r. (C(2020) 4117 final) w sprawie art. 2 rozporządzenia 269/2014 (odpowiedź na pytanie nr 2.5), w myśl której cyt. *„Środki ograniczające nie mają charakteru represyjnego ani konfiskacyjnego, lecz stanowią instrumenty zapobiegawcze. Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c rozporządzenia, który ustanawia odstępstwo od ograniczeń finansowych określonych w art. 2, właściwe, organy krajowe mogą wyrazić zgodę na zwolnienie określonych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub udostępnienie określonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych po ustaleniu, że te środki finansowe i zasoby gospodarcze są przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat i należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych.”*

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji dysponuje ponadto stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (Departament Prawa Unii Europejskiej) z dnia 11 kwietnia 2024 r., sygn. DPUE.721.13.2024.AM(2), które jednoznacznie rozstrzyga o zgodności ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego z prawem europejskim. W dokumencie tym wskazano, że cyt. *„(...) Traktaty nie zaliczają WPZiB [wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa] do obszarów kompetencji wyłącznej UE, ani też do obszarów kompetencji dzielonej z państwami członkowskimi, która po jej wykonaniu przez UE, zgodnie z zasadą zajętego pola, nie mogłaby zostać wykonana przez państwa członkowskie. Kompetencję UE w obszarze WPZiB należy uznać za mającą charakter równoległy do kompetencji państw członkowskich, co oznacza, że UE i państwa członkowskie mogą wykonywać ją niezależnie. Taki charakter kompetencji znajduje potwierdzenie w deklaracjach dołączonych do TUE i TFUE. Zgodnie*

z deklaracją nr 13 „w sprawie wspólne polityki zagranicznej i bezpieczeństwa” „postanowienia Traktatu o Unii Europejskiej dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (...) nie naruszają obecnej odpowiedzialności Państw Członkowskich za kształtowanie i prowadzenie własnej polityki zagranicznej”. Podobnie, deklaracja nr 14 „w sprawie wspólne polityki zagranicznej i bezpieczeństwa” stanowi, że „postanowienia dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (...) nie będą miały wpływu na obowiązującą podstawę prawną, odpowiedzialność ani uprawnienia każdego Państwa Członkowskiego w zakresie kształtowania i prowadzenia własnej polityki zagranicznej (...) stosunków z państwami trzecimi oraz że postanowienia regulujące wspólną europejską politykę bezpieczeństwa i obrony nie naruszają szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obrony Państw Członkowskich”.

Równoległe wykonywanie kompetencji UE i państw członkowskich w obszarze WPZiB jest jednak związane z koniecznością przestrzegania określonych zasad. W odniesieniu do środków ograniczających art. 29 TUE stanowi, że „państwa członkowskie zapewniają zgodność swoich polityk krajowych ze stanowiskami Unii”. Dodatkowe obowiązki w tym zakresie wynikają z ogólnej zasady lojalnej współpracy, ustanowionej w art. 4 ust. 3 TUE. Orzecznictwo TSUE potwierdza, że w obszarze stosunków zewnętrznych zasada ta może stanowić niezależną podstawę obowiązków. Zgodnie z tą zasadą obowiązkiem państwa członkowskiego jest m. in. powstrzymanie się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrażać urzeczywistnieniu celów UE (art. 4 ust. 3 akapit trzeci TUE). Konkretyzację tej zasady w stosunkach zewnętrznych zawiera art. 24 ust. 3 TUE.”.

Kluczowe w tym kontekście jest stwierdzenie, że cyt. **„Państwa członkowskie mogą więc przyjmować ich własne środki ograniczające, niezależne od środków UE, o ile przestrzegają wskazane powyżej obowiązki. W praktyce może to oznaczać w szczególności konieczność takiego zakresienia zakresu podmiotowego i przedmiotowego środków krajowych, aby stosowanie tych środków nie prowadziło do osłabienia lub pozbawienia skuteczności środków ograniczających UE, i tym samym nie uniemożliwiło UE osiągnięcie celów zamierzonych przez jej własne środki.**

Podsumowując, kompetencja w zakresie WPZiB, w tym **kompetycja do przyjmowania środków ograniczających powierzona UE przez państwa członkowskie w traktatach, nie ma charakteru wyłącznego. Państwa członkowskie zachowują ich własne kompetencje w tych obszarach. W konsekwencji państwa członkowskie mają prawo przyjmować własne środki ograniczające, niezależne od środków UE. Źródłem kompetencji państw członkowskich w tym zakresie są wyłącznie przepisy prawa krajowego.**

W wykonywaniu ich równoległych kompetencji w obszarze WPZiB UE i państwa członkowskie związane są zasadą lojalnej współpracy. **Przyjmując własne środki ograniczające państwa**

członkowskie powinny zapewnić, aby środki te nie zagrażały urzeczywistnieniu celów, jakim mają służyć środki przyjęte przez UE.”.

Zauważyć w tym kontekście również należy, że oprócz Polski własne przepisy dotyczące nakładania środków ograniczających wprowadziły m.in. Czechy (ustawą nr 1/2023 Dz. w sprawie środków ograniczających wobec niektórych poważnych czynów stosowanych w stosunkach międzynarodowych (*Zákon o omezujících opatřeních proti některým závažným jednáním uplatňovaným v mezinárodních vztazích (sankční zákon)*), która weszła w życie 3 stycznia 2023 r., a także Litwa (ustawą przyjętą w dniu 4 kwietnia 2023 r., nakładającą sankcje na obywateli Rosji w związku z wojną na Ukrainie) i Łotwa (ustawa z dnia 4 lutego 2016 r. o sankcjach międzynarodowych i krajowych Republiki Łotewskiej (*Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likums*)). Wymienione kraje, podobnie jak Polska, pozostają w strefie bezpośredniego zagrożenia konfliktem zbrojnym na Ukrainie.

Należy również odnotować, że szeroką wykładnię relacji przepisów ustawy do prawa Unii Europejskiej, zgodną z powyższym stanowiskiem Ministra, wydał także Naczelny Sąd Administracyjny w cytowanym wcześniej wyroku z dnia 19 czerwca 2024 r., sygn. akt II GSK 555/24 oddalającym skargę kasacyjną w podobnej sprawie, który stwierdził, że cyt. „Odnosząc się do pozostałych zarzutów skarżącej kasacyjnie, dotyczących zgodności ustawy z 13 kwietnia 2022 r. z prawem Unii Europejskiej, w tym art. 29 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 215 TFUE, wskazać należy, że ustawa ta jest aktem prawa krajowego bazującym na mechanizmach sankcyjnych stosowanych przez Unię Europejską. Wynika to z brzmienia art. 1 pkt 1 i 2 ustawy odwołujących się do środków ograniczających określonych w art. 2 ust 1-3 rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z 18 maja 2006 r. oraz w art. 2 i art. 9 rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy zakres środków, o których mowa w art. 1, stosowanych wobec osób i podmiotów wpisanych na listę nie może powielać zakresu środków określonych względem tych osób i podmiotów w wykazach określonych w rozporządzeniu 765/2006 lub rozporządzeniu 269/2014. Z kolei prawo europejskie nie wyłącza możliwości zastosowania środków podejmowanych przez państwo członkowskie z uwagi na bezpieczeństwo narodowe. Z kolei art. 291 ust. 1 TFUE nakazuje, aby Państwa Członkowskie przyjmowały wszelkie środki prawa krajowego niezbędne do wprowadzenia w życie prawnie wiążących aktów Unii. Prawo krajowe nie wyłącza stosowania środków podejmowanych przez państwa członkowskie z uwagi na bezpieczeństwo państwa.

Za całkowicie chybiony uznać należy także zarzut naruszenia art. 24.1 oraz 24.3 TUE poprzez podjęcie przez Rzeczpospolitą Polską działań, które są sprzeczne z interesami Unii lub mogą osłabić jej skuteczność jako spójnej siły w stosunkach międzynarodowych. Agresja Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, rozpoczęta w dniu 24 lutego 2022 r., spowodowała liczne zmiany na całym świecie, także

w Polsce, związane z bezpieczeństwem narodowym, ale również skutkowało podjęciem kroków prawnych w kwestii przeciwdziałania wspieraniu tej agresji. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2022 r. jest tego wyrazem, a w ocenie NSA przeciwdziałanie wspieraniu agresji Federacji Rosyjskiej na Ukrainę, jest - wbrew stanowisku autora skargi kasacyjnej - zgodne z interesami Unii Europejskiej oraz zwiększa jej skuteczność w stosunkach międzynarodowych.”.

Reasumując, w ocenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, zarzuty Spółki dotyczące naruszenia szeroko rozumianego prawodawstwa Unii Europejskiej należy uznać za bezzasadne, zaś argumenty użyte na poparcie tej tezy – za chybione. Tym samym nie mogą one stanowić podstawy wykreślenia z listy, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy.

Odnosząc się natomiast do zawartych we wniosku wywodów Spółki dotyczących deklarowanego podjęcia działalności w zakresie m.in. dystrybucji i sprzedaży paliw gazowych czy też rozbudowy fabryki blachy tytanowej należy ponownie podkreślić, że zastosowanie środków ograniczających wobec WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie wynikało tylko i wyłącznie ze spełnienia przez Spółkę ustawowych przesłanek. Wskazane powyżej argumenty Spółki należy uznać za irrelevantne dla rozpatrzenia złożonego wniosku.

Ponadto należy zauważyć, że decyzja z dnia 25 czerwca 2024 r. nr DPP-WTPZ.0272.57.2024(3) została wydana w stosunku do WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie.

W związku z powyższym twierdzenie Spółki że cyt. „(...) zastosowanie w Polsce środków ograniczających wobec spółki West Stream Energy S.A., będącej podmiotem zależnym od spółek prawa austriackiego, skutkuje rozciągnięciem ograniczeń na podmioty (...)” należy uznać za chybione i równocześnie nie mające związku z wydaniem przedmiotowej decyzji. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że Spółka sama nie neguje swoich powiązań z Dmytro Firtashem, o czym świadczy stwierdzenie zawarte we wniosku, cyt. „(...) większościovym akcjonariuszem spółki West Stream Energy S.A. jest austriacka spółka Group DF International GmbH należąca w 100 % do innego austriackiego podmiotu Gentech Holding GmbH, którego jedynym właścicielem jest Dmytro Firtash (...)”.

Opierając się na przytoczonym powyżej stanie prawnym, uwzględniając całokształt przedstawionych wyżej uwarunkowań oraz dokonując całościowej analizy zebranych w sprawie materiałów, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, z uwagi na brak zmian stanu faktycznego, postanowił odmówić uwzględnienia wniosku z dnia 19 listopada 2024 r. WEST STREAM ENERGY S.A. z siedzibą w Warszawie o wykreślenie z listy osób i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy zawiadomienie strony o decyzji następuje przez jej udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Mając na uwadze powyższe, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji orzekł jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 3 ust. 10 ustawy, od niniejszej decyzji nie służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zgodnie z art. 16 § 2 Kpa oraz art. 3 § 2 pkt 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2024 r. poz. 935) w związku z art. 3 ust. 6 ustawy decyzja niniejsza może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia (tu: udostępnienia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji) niniejszej decyzji stronie, za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (adres: ul. Stefana Batoiego 5, 02-591 Warszawa).

Zgodnie z art. 230 § 1 ustawy – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* od pism wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym w danej instancji pobiera się wpis stosunkowy lub stały. Zgodnie z art. 231 ustawy – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*, od skargi w niniejszej sprawie pobiera się wpis stały.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa – 200 zł.

Na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* skarżący ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy lub o zwolnienie od kosztów.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
z up. Czesław Mroczek - Sekretarz Stanu
(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)

Otrzymują (poprzez udostępnienie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji):

1. WEST STREAM ENERGY S.A.
ul. Wołoska 25, 02-583 Warszawa,
2. aa.

Do wiadomości:

1. Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.